

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona   Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „   Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Csak egy virágszálat!

— Ajánlva minden jó szívfnek. —

Csak egy virágszálat! — ezzel a kérelemmel kopogtat be a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület a kegyelet ünnepe előtt sok magyar hajlékba, a hol szeretet és irgalom lakozik. Egy virágszálat kér abból a koszorúból, melyet szeretteink sírjára akarunk tenni a temetők ünnepén. Kéri ezt a virágszálat annak a halottnak kegyeletos emlékére, a kitől a virágszálat elvonjuk. És kéri ezt a virágszálat a legborzalmasabb betegség ellen való küzdelemre.

79.723 ember halt meg a mult esztendőben tüdővészben. Java olyan korban, mikor kenyeret keresett; java olyan korban, mikor özvegyeket és árvákat hagyott. Ha társadalom megértene a kegyelet legszebb tanúsítását célzó segélykiáltást és tényleg minden koszorúból csak egy virágszálat elvonnának azoknak a biztos halálból való kiragadására, a kiket az idején alkalmazott gyógyítással meg lehet menteni, — a tüdővész nem lenne az a borzalmas nemzeti csapás, a mi ma.

Szeretnének a lelkesítésnek legmeszebb hangzó harsonájába fújni. Szeretnénk, ha hírlapirói tollunk, melyet egy

mélyen átértett igaz érzés vezet, fölrázná a társadalmat, hogy még ilyen jelszó nem hangzott el hazánkban, hogy ezt a jelszót meg kell érteni, a melyért mindenkinek legyen bár javakban gazdag, legyen bár szegény, imádják Istenét bármiként, — lelkesednie kell.

Annak a jelszónak, mely csak egy virágszálat kér a tüdőbetegek megmentésére, el kell foglalnia százezrek szívét. A baj oly rettenetes, a segítség oly nagy anyagi erőföltételez, hogy célt csak akkor érhetünk el, ha millió sír koszorújából ajánltuk föl a virágszálat, ha millió siron egy mécesel kevesebbet gyújtottunk föl s ez az egy virágszálat, ez az egy méces a tüdőbetegek gyógyítására ömlik mind.

A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület most építi első népszanatoriumát. Száz beteget fognak az ország minden tájáról a jövő év március havától fölvenni s mivel a szanatoriumi kezelés három hónapot igényel, már ebben az első népszanatoriumban évenként négyszáz veszendő, halállal eljegyzett embert fognak megmenteni. De ha millió siron hiányozni fogna az az egy virágszálat (a mely hiány pedig legjobban tanusítaná kegyeletünket), akkor már nemesak az első népszanatorium még hiányzó tőkétére volna együtt, de már tavasszal új gyógyítóházakat le-

hetne tervezni és építeni és rövidesen, csak a társadalomba menjen bele élő hitként az egy virágszálat fölajánlásának poetikus eszméje, — minden vidéknek megépítheti az agilis egyesület a maga népszanatoriumát.

Ha meggondoljuk, hogy már az első népszanatoriumban minden vidékről fognak fölvenni betegeket, tehát tőlünk is, akkor az irgalomadományokat nem fogják megtagadni. Vezessen minden embert az a gondolat, hogy a maga adományával hozzájárul emberek életének megmentéséhez.

Hogy idején alkalmazott szakszerű gyógyítással a tüdőbetegség gyógyítható, — azt Németország példája igazolja, a hol szanatoriumok létesítése óta 25%-kal kevesebb a tüdőbetegek halálózása. Nincs helye annak a fatális közönynek, mellyel a szörnyű veszedelem pusztítását nézzük. Mennyi könny, mennyi gyász van azokért, a kiket e kór elsorvasztott; mennyit meg lehetett volna menteni azok közül, a kiket gyászolunk. Nyissa meg szívét mindenki kegyeletének s ne sajnálja azt az egy virágszálat s azt az egy méceset, a veszendő emberekért való nemes fölbuzdulás, lesz az az égbeszálló ima, mely bevezekli minden földi gyarlóságunkat. Meggyászolt halottunk ott fön a magasban kedvesen veszi majd áldo-

TARCA.

Az első csók után . . .

Hogy először for: össze ajkunk,
Tüzes, szerelmes csókban,
Utána sokáig hallgattunk,
Meg-megremegve, szótlán.

A boldogságra, üdvösségre . . .
Nem volt szó semmi, semmi,
Az első csók tüzeben égve,
Jobb volt úgy, — néma lenni . . .

Köd.

Előlem bús köd eltakarsz
Folyót és ligetet,
Nem látszik a hegy és vadon
S a nap, hogy integet.

A földet is borítsa be
Sötétlő éjjeled,
S vidd el, mi engem úgy búsit,
A multat is veled.

Holló Károly

Titok a könnyekben.

Irta: Werner Jenő.

Csatlós Imre és Csornai Bojtos Zsiga párbajáról beszél a város már egy hét óta. Kávéházban a férfiak, a szalonban

az asszonyok folytatnak róla diskurzust, elevenen, terjedelmesen.

Az ilyen esemény az én kis városomban — soká a beszéd tárgyát képezi, itt nem kellene a riporternek egy gyilkosság alkalmával a rendőrséget meginterviválni, itt minden eseményt tud az utcagyerek is részletesen. Ez az eset, ami Csatlósossal és Csornai Bojtos Zsigával történt, nem is olyan kicsi volt hogy azt feledni könnyű legyen. Ugy mondom el, ahogy történt.

Csatlós Imre hivatalnok a megyén. Magas intelligenciája, jó hirmeve, széleskörű ismeretsége és remek felesége van. A hársfa utcában laknak az erdő alatt, közel a huszárlaktanyához. Csatlós 8 óra előtt szokott a hivatalba menni s ott marad délig, amikor hazamegy ebédre, meg egy pár csókra.

Szereti a feleségét, mert szép A férfiak legtöbbje azért szeret, így ő sem képezhet kivételt; nem, mert a szíve azt parancsolja s ő ennek engedelmeskedik örömmel, akaratlanul.

Az asszony — szőke asszony.

Kék szeméi vannak, melyek beszélnek egy megnevezhetlen boldogságról. Arcát az ártatlan mosolyok angyalivá s ennek látásáért sokan szívesen, sokan bosszusan epekednek. Aranyszőke hajadus fonatban odailleszkedik okos fejére, a természetes göndör fürtök arra a csábitó édes nyakára. A természetimádók, kik bámulják a hajnalpírt, arról könyvet írnak, ennek a szőke asszonynak ar pir-

ját eltudnák talán örökre nézni, de nem tudnák azt leírni, hogy milyen; csak érzik, csak látják, csak susogják: a rabja vagyok.

Tud beszélni, hizelegni, parancsolni, mint ahogy azt az okos asszony szokta. Van is irigye elég — már úgy értem, hogy nő irigye.

Akit pedig nálunk irigyelnek, az a helyzet magaslatán áll. Ő pedig ott áll. Most, hogy ezredet ide helyeztek, ide talált jönni Csornai Bojtos Zsiga is, a garnizonunk egy fess és ügyes hadnagya.

Csatlós rendkívül örült neki, hisz Zsiga régi barátja volt, együtt deklínált véle a latinban, együtt faragták a kemény padokat. Azóta nem látták egymást, mióta az érettségét letették.

Most végre a sors, megint egy helyre nozta őket. Imre, barátját bemutatta feleségének. Majdnem minden asszony szívesen hallgatja a kard csörtetéseit, majdnem minden asszonynak tetszik a huszárbajusz, a tiszt, bojt s a huszártiszt. Neki is tetszett. Örült, hogy Imrének ilyen barátja is van. Ő is örvendett, hogy neki van . . .

Maga sem tudta, kicsoda neki Zsiga. Néha arra gondolt, hogy barátja. Igen, igen a barátja.

No jó, legyen az.

Hát a barátja úgy találta, hogy ő még ilyen asszonyt nem látott.

— Imre hivatalnok. Nincs mindig otthon. Az asszony tud mosolyogni,

zatunkat. A kegyelet koszorújából a tüdőbetegeknek följánlott hiányzó virágszálat találja legszebbnek, mert áldást, boldogságot fakaszt, mely könnyet törül le az árvaságnak, az elhagyottságnak keserű könnyeit.

Az első népszanatorium Gyulán a Lugos-szerű erdőben épül.

Előbb a helyet orvosi szempontból Kuthy Dezső úr, az Erzsébet-szanatorium igazgató főorvosa és Tauszk Ferenc dr. egyetemi tanár urak megtekintették és a célra alkalmasnak találták. A sanatorium 700.000 korona költséggel épül, a higienia legnagyobb követelése szerint. A terveket a genialis és annyira gyászolt tervező, Czigler Győző készítette s a szakemberek tetszését annál inkább megnyerte, mert a férfi és női betegek külön helyeztetek el. Az egyesület rövid négy évi fennállása után gyűjtötte össze az építési tőkét, legnagyobb részét egy év óta, mióta az egész országra kiterjedő egyesület lett. Tagjai meghuszosodtak (ma 7000 tagja van) és mivel a társadalom áldozatkészsége jóformán csak egy év óta van vele, föltehető, hogy a közelebbi négy évben már több gyógyító-intézményt létesít, annál inkább, mert a jövőben az olcsóbb francia rendszerű dispansereket akarja építeni.

Ha pedig föltételezzük (pedig föltételeznünk kell), hogy a társadalom megérti a segélykiáltást és a halottak napi koszorúból elküldi a szegénysorsú tüdőbetegeknek azt az esengve kért virágszálat, — akkor bizvást elmondható, hogy megsokásodik hazánkban a népszanatoriumok száma és a társadalom az embermentés terén nagyot, Istennek tetszöt tett. Értse meg minden jó szív ezt a segélykiáltást.

Az egyesület a legnagyobb nyilvánossággal fogja a gyűjtést végezni. Hirlapilag nyugtazza az adományokat s lapjában a Szanatoriumi Lapokban minden adományt tételenként elismer, felhasználása módjáról pedig tájékoztatni

művelt; így himni is tud, el is pirul néha, naiv is; ez mind nagyszerű jelenség, udvarolok neki!

És Csornaí Bojtos Zsiga elkezdett neki udvarolni.

Tüzzel, figyelmesen, eleganciával és bátorsággal kezdte meg a hódítást s milyen különös, hogy az asszonyok mennek a délibáb felé, szaladnak, mint a gyermek, tovább-tovább, míg azt hiszik elérik. Aztán megállnak, beleunnak s azt tartják, jaj de nagy hiábavalóság délibáb után futkosni. De csak akkor mondják a gyermek, mikor már elfáradtak. Az asszonyok is akkor.

Lehet itt is kivétel, hisz nem minden asszony egyforma.

Csatlós Imréné megértette a Zsiga szívének titkát, kiolvasta a szemekből, mi után vágyódik a lelke. Szerelme után. No hát, azt oda adja neki. Ő is szereti vad szenvedéllyel, kábitott lélekkel, mocsoktalan szívvel. Érezte, hogy a férfi tudja őt boldogítani, akivel az élet játék, öröm élvezet és igazi boldogság. Ha férjére gondolt, átsiklott feje fölött a mult, nem tudott arra visszaemlékezni, úgy tetszett neki, hogy boldog volt, de csak annyira, ameddig kezdődik az igazi asszony élet: a kötelező szerelem. Most kötelezi valami, hogy szeresse a Zsiga szavát. Most oda borul most oda fűzi valami a Zsiga-keblére.

A közönség kezdte észrevenni, hogy Csatlóséknál mi történik. Beszélt róla az egész város.

S a férj, akit nem hágy érintetlenül

fogja a közönséget. Azt akarja, hogy teljes bizalommal, a legnemesebb ügynek, nemzetünk egy fájó sebet hegesztve, adhassa oda a maga egy virágszálat.

Boldogok leszünk, ha jelszavunk varázsos módon terjed szét, ha a nagy célt megérti a mi közönségünk.

Csak egy virágszálat a tüdőbetegek megmentésére!

Burdia Szilárd.

Kerületünk országgyűlési képviselőjét: Burdia Szilárdot Ő Felsége — mint azt lapunk múlt számában jeleztük — udvari tanácsosi címmel ruházta föl. Az Esti Ujság ez alkalomból közölte az új méltóságos úr élettörténetét, melyet tanulság okáért egész terjedelmében mi is leközlünk. Tanulság okáért mondjuk, mert román testvéreink részéről sokszor halljuk emlegetni, hogy ők el vannak nyomva, hogy az ő fiaik nem emelkedhetnek föl. Ime Burdia példája fenyesen megeáfolja ezt, s román testvéreink levonhatják azt a tanulságot, hogy minden pole nyitva van ő előttük is, de előre haladásuk első és elengedhetetlen föltétele, hogy a magyar hazának, a magyar nemzetnek hű flai legyenek, szívből lélekkel érezzék, hogy a magyar hazán kívül nincs számukra hely, itt igyekezzenek egy nemzetté összeforrni, s a magyar haza felvirulását előmozdítani.

Ime a Burdia példája!

Burdia szegény román fiú volt s minden iskolai képzettség nélkül nőtt föl a szörényi hegyeken, azt mondják, hogy a tehenek mellett. Az életrajza, a mennyire mai lakóhelyén ismeretes, azon kezdődött, hogy román népviseletben, boeskorban beállított a karánsebesi rendőrkapitányi hivatalba egy zömök, fekete-hajú fiatalember és valami foglal-

a hír, vizsgálni kezdi a valót, akaratlanul vér szökik arcába, akaratlanul feljajdul és elkecsereedik. Örökös, mint a sas a zsákmányra, álmodik borzasztót — mint a gyermek, kit megijesztenek, tépelődik, mint a hitetlen, zavart lesz, mint akit rossz tetten kapnak, feljajdul és azt mondja: boldogtalan vagyok.

Csatlós Imre az volt.

Düh, félelem, lemondás, zavart lélek, sebzett szív, oly nagyon megváltoztatták szelid, puritán jellemét.

Egy délután nagyon bántotta őt az a hír, hogy felesége megcsalta.

Az emberi arc külsőleg festi a bánatot, mikor valami bántja. Imre arca olyan volt, mint az ujdívatú házaké: sarga. Odahagyta a hivatalt. Izgatottan ment hazafelé.

S amikor hazament, lerogyott a székere. De a pokoli szenvedés egy percre dönt le, a másik percben forrongásba hozza a vért, felelteti azt a tudatot, hogy Csatlós Imre: ember.

Öklét emeli feleségére.

— Megcsaltál hitványlélkü asszony! A nyomorult esábitó tettét, a te bűnöd kimondhatatlan aljasnak teszi. Nyomorult nő, lelked olyan gyenge, olyan piszkos. A fonalat, mely kettőnket összefűzött, szétromboltad egy hizelgő szóért, istentelen hazugságért. Összetörhetnélek, mert Isten és pokol ezt meg nem tiltja ezt nekem, de nem teszem, mert pokoli szenvedésem mellett sem bírnám a kezemet és lelkemet bemooskolni, egy

kozást kért. Rendőr lett belőle. És igen becsületesen végezte minden dolgát, úgy, hogy csakhamar tizedes lett Burdia Szilárd. És közben, míg ritka buzgósággal végezte minden dolgát, páratlan igyekezettel tanult, tökéletesen elsajátította a magyar és a német nyelvet is, és egyszer csak — ur lett belőle: napidíjas a városházán. Azaz, hogy ő nem tekintette magát urnak, mert hogy levetette a rendőri uniformist és polgári ruhában kellett följárnia a városházára: nem az uri ruhát választotta, hanem román népe viseletét. És sokáig nagy eszímában, pazarul kivarrott ingben, nagy bárányszőcsüvegben, egészen népiesen öltözve járt föl a hivatalába, a hol a munkásságnak, a becsületességnek, megbízhatóságnak és ügyességnek példája volt.

Egyszer csak megválasztották rendőrtisztnek, majd a város kapitánya lett belőle. Itt új fejezet kezdődött Burdia Szilárd életében; most már nemcsak a népével, de többnyire urakkal volt dolga, urrá kellett lennie neki is. Nem volt nagy föladat, mert fáradhatatlan szorgalommal ekkor már olyan műveltségre tett szert, hogy hivataltársai közül is magasan kiemelkedett. Meg is választották a város polgármesterének, s az idő alatt, míg a város élén állott, Karánsebest a délvidék egyik legrendezettebb és legszebb városává fejlesztette. A főbb utcákon sártenger helyett aszfalt-burkolat, a vizeken vashidak, minden harmadik-negyedik ház előtt villamos lámpás, a főtéren gyönyörű városháza, egész sereg új és modern épület, példás szervezetű és készülségű tűzoltóság, — ime Burdia polgármesteriségének története.

Nagy dolgok ezek egy kis grancsár városban, a hol egy jobbára román parasztokból álló képviselőtestülettel csak egy Burdia tudhatott egy milliónál többet kiesikarni közmunkákra. De neki megszavaztak mindent, mert tudták róla, hogy mindent a népének kér, semmit

hitvány, egy aljas asszonyért. A esábitót megölöm, de azt is azért, hogy majd emlékeztesselek reá, hadd kínlódj, hadd sird ki magad, hadd emlékeztesselek arra, mi voltam én neked. Eredj előlem, kiáltsad a világnak, hogy nézzék itt egy asszony, aki megcsalta az urát, mert becsületes volt, mert megérdemelt felelek: ördög és pokol; kárhozat és asszony! S a világ felelete: ha—ha—ha!

Ilyen rosszat nem mondtak még ennek az asszonynak. Sirt, nem tehetett egyebet, mert ura nem engedte szóhoz jutni.

Könnyei, mintha azt mesélték volna hogy: ember, kegyetlen vagy, igazságtalanul ítélsz.

Csatlósnak is úgy tűnt, ha vére csendesebbé tette. Agyához kapott, merően nézett feleségére majd odarohant feleségéhez s mintha kérte volna, azt mondta:

— Hát beszélj asszony, mert megörülök.

— Köszönöm Imre, ha ugyan még szabad úgy szólítani. Köszönöm, hogy szóhoz engedsz.

— Nőd vagyok. Szerettelek. Szeretni foglak bár izz el magadtól.

— Ha nem szerettelek volna, nem mentem volna hozzád.

— Figyelj meg, tarts megfigyelés alatt, s azt fogod látni, hogy nem vagyok örült. Nem dobom oda szívemet senkinek, mert nekem is van lelkem. A tied, tied az. Ennyivel védem magam,

magának. S önzetlenségét megjutalmazták. A király rendjellel, a nép pedig azzal, hogy a polgármesteri székből a határvidéki vagyonszösség élére állította. Most ebben az állásban kezeli népének milliókat érő birtokait — máris fényes eredménnyel s a mi ennél sokkal fontosabb: népe bizalmával.

A tavasszal képviselőnek is megválasztották s a király a minap udvari tanácsosi címmel tüntette ki. Méltóságos ur lett a bocskoros pásztorfiúból — két évtized alatt.

Mert ez az érdekes ember még csak élte derekán van — s a mellett, hogy ezt a fényes pályát megfutotta, tudott tekintélyes vagyont is szerezni. Korántsem a hivatalos állásaival, hanem csodás munkabírásával: gazdálkodással, kicsinyben kezdett állattenyésztéssel, vízi, majd gőzmalommal, fürdőintézetrel s mindenféle közhasznú vállalkozással, a mihez csak bátorság, értelem és munka kellett, hogy vagyont teremjen.

Más egyszerű granicsár-fiuval is megtörtént már, hogy generális lett belőle; de ezt a rangot polgári pályán nem érte el senki, csak Burdiá, a ki rövid idő alatt tisztán csak értelmi és jellembeli kiválóságával egyszerre tudott magának szerezni műveltséget, rangot és vagyont s a kinek élete fényes példa arra, hogy lehet valaki kitünő magyar hazafi s egyszer mind román népe érdekeinek vitéz katonája. Polgártársai, a kik ismerik, a XX. század hőseit látják benne, a ki nem a csatamezőn, de a polgári munka terén aratott fényes diadalokat s bizonyára fog még aratni a jövőben is.

Rákóczi hamvai Orsován.

E hó 14-én délelőtt *Szerényi* államtitkarral élén Orsován járt egy országos bizottság, s megállapította azon programot, mely szerint itt a határszélen a hazatérő bujdosók hamvait fogadják.

E program az eddigi megállapodások szerint a következő: Okt. 27-én reggel 8 órakor fog megérkezni az utolsó különvonat Budapest felől, mely a kormány tagjait, a képviselőház és főrendiház küldöttségeit valamint az összes törvényhatóságok 2-2 és Krassó-Szörény vm. 10-12 kiküldöttét fogja elhozni. Ezen országos küldöttség tehát 220-250 tagból fog állani.

A fejedelmi hamvakat hozó külön-

figyelj meg, vagy ha nem akarsz öl meg, te még meg fogsz siratni.

Csatlós Imre hitt az az asszonynak, de azért a csábitót meg akarta ölni.

Meg is verekedtek.

Csornai Bojtos Zsiga tizenhét embert vert már meg, ezek közül sokan itt hagyták a világot. Imrét is megverte aztán megsiratta keservesen. Szegény Imrét úgy vitték haza lepedőben.

Szerette az asszony a férjét; szeretete, mert kömnyeivel is letudta volna mosni a vért a sebről. Siratta, ápolta urát; kérte az Istent, adja vissza azt neki, ki őt szereti...

Csornai Bojtos Zsiga belátta, hogy nem maradhat ebben a városban. Ő is sajnálta Imrét. Mielőtt itt hagyta volna a várost, levelet akart írni Csatlóséknak.

Napokig gondolkozott, megtegye-e azt, vagy nem? Megtette.

A levél így hangzott: Mélyen tisztelt Asszonyom! Bucsuzzunk! Fáj nekem s jól tudom kegyednek is. Nem akarom a multat visszaidézni, hisz az kellemetlen volna kegyedre nézve. Csak arra kérem, hogy ha ura felépül, értesse meg vele, hogy felesége nagyon becsületes asszony. Naiv, hiszékeny, gyermekies a legvégső határokig. Tisztelője: Csornai Bojtos Zsiga.

Amikor az asszony elolvasta a levelet, beteg alvó férjére nézett.

Szeméből könnyek pergették, amiből ugyan nem lehetett megtudni, vajjon mi csalta azokat oda?

vonat Vercioróváról 8 óra 30 perckor fog elindulni, mely vonattal jön Thaly Kálmán és azon küldöttség, mely a hamvakért Konstantinápolyban lent járt.

Amint a hamvakat szállító vonat a határt átlépi, a vasut mentén elhelyezett mozsarak megszólalnak, s ilyen üdvövések kísérik a vonatot egész a pályaudvarig, ahova 8 óra 40 perckor érkezik.

Az ünnepélyes fogadtatás, a hamvak beszentelése a pályaudvaron fog történni, mely körül a csendőrség kordont fog vonni. A pályaudvar területére helyezkedik el az előbb említett országos küldöttség, s Orsova község uri közönsége (kizárólag férfiak), természetesen teljes fekete öltözékben.

A díszes és állandóan villannyal világított vasuti gyászkocsiból csupán Rákóczi Ferenc és Thököly Imre fejedelmek koporsóit emelik le, s ezeket az éjterembe vezető útnak két oldalán, — jobbra Rákóczit, balra Thökölyt — díszes katafalkon elhelyezik. A többi bujdosó hamva a vasuti gyászkoocsiban marad, de a közönség azokat is megszemlélheti.

A mint a vonat Románia felől megérkezik, a lugosi s az orsovai egyesített dalkörök eléneklik a *Hymnust*, melynek végeztével Thaly Kálmán Rákóczi korának legbuzgóbb híve, aki élte feladatait tűzte maga elé a hamvak hazahozatalát, a fejedelmi hamvakat átadja egy beszéd kíséretében a magyar kormány elnökének *Wekerlének*, aki ugyan csak egy beszéd kíséretében ünnepélyesen átveszi.

A két katafalk felállítását a beszentelés fogja következni.

Rákóczi beszentelését *Fraknoi* püspök fogja eszközölni, miközben az egyesített dalkörök régi Gregorián éneket fognak zengedezni. Ez után *Soltész* ág. ev. püspök Thökölyt fogja beszentelni. Ennek végeztével az egyes küldöttségek koszorúikat helyezik el a ravatalokon.

Ennek befejezte után a nagy közönség járul a hódolatra és pedig először a tanulóifjúság, kiknek mindegyike egy-egy virág szállat fog hinteni a fejedelmek hamvaira.

A ravatalokat 10-12-ig tekintheti meg a nagy közönség; 12-kor a hamvakat útnak indítják Bpest felé.

Orsova közönsége szerény tehetségéhez képest iparkodik a nagy hősök iránt leróni a kegyelet és hódolat adóját. — Az orsovai állami tisztviselők elhatározták, hogy két méter átmérősi gyönyörű koszorút helyeznek Rákóczi ravatalára, melynek 6 m. hosszú $\frac{1}{2}$ m. széles nemzeti színű szallagján a következő aranyhímzésű felirat lesz: *Hódolatuk jeléül, Az orsovai állami tisztviselők.* Orsova községe mint ilyen két koszorút tesz a ravatalokra és pedig egyet Rákócziéra, egyet Thökölyére.

Az államj iskolák okt. 29-én d. e. 11 órakor, az iskola tornatermében egy matiné fogják rendezni, melyre a nagy közönséget meghívják. Ezen kívül elhatározta a tantestület, hogy azon nagyszerű tény emlékére, hogy Rákóczi és társai 200 éves bujdosás után Orsovánál érintették először ismét a hazai földet, az iskola kertjében mintegy két m. magas piramist emeltek természet mészkövekből, melynek fekete márvány lapján arany betűkkel lesz bevésve a hazatérés nagy eseménye. A mészko darabokat az emlékekhez az ifjúság fogja összehordani.

Végül a Kaszinó is fog rendezni ez alkalomból egy hazafias összejövetelt, melynek programját később teszük közzé.

Felhívás.

Öröm ünnepet ül az ország! A hegyormokon kigyuladnak az örömtüzek, a szélben vígan leng a magyar trikolor, a szívek hangosabban dobognak, a hazafiak arca fölragyog: *Rákóczi* Ferenc, — a legnagyobbika azoknak a hősöknek, akik valaha e haza szabadságáért, füg-

getlenségeért, ősi alkotmányáért kardot rántottak, — *haza jő.*

— Az egész ország örül, s nincs oly magyar lakta zuga e hazának, mely e nagy esemény örömeire ünnepet ne ülne.

Orsova sem maradhat mögötte az ünneplőknek, Orsova is kiakarja venni a maga részét az országos örömből, s éppen ezért a kaszinó elhatározta, hogy Rákóczi Ferenc és bujdosó társainak diadalmas hazajövetelének emlékére, azon a napon, melyen a hősök városunk határán átvonulnak, *október 27-én este 8 órakor* a saját helyiségeiben **hazafias örömmünnepet** rendez, melyre az összes tagokat, valamint Orsova hazafias közönségét mint vendéget, ezennel meghívja.

Ezen örömmünnep társas vacsorával, alkalmi beszéddel, szavalatokkal és kurucdalok előadásával lesz egybekötve. Egy teríték ára 2 K. 40 fillér. A részvételre aláírási ívek vannak kibocsájtva. Jelentkezni okt. 25-éig lehet.

Legyünk ott mindnyájan, hódoljunk lelkesedve II. Rákóczi Ferencnek, az eszmének, *a szabad, független Magyarországnak!*

KRASSÓ-SZÖRÉNY.

Rendkívüli közgyűlés. Fialka

Károly újonnan kinevezett főispán ünnepélyes beiktatása és illetve a főispáni eskü vételének eszközzése céljából a törvényhatósági bizottság a vármegyei székház nagy üléstermében folyó évi október 23-ik napján d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlésre egybehivatott. A rendes őszi közgyűlés f. év október 24-én és következő napján tartatik meg és az ezen közgyűlésen előadandó ügyek száma, a melyek elintézésre várnak, nem kevesebb, mint 228. A tárgysorozat 7. pontja, amely vármegyénk közönségét leginkább érdekli a következő: „A lemondás folytán üresedésbe jött alispáni, nemkülönben az elhalálozás folytán megüresedett I. és II. oszt. aljegyzői állásoknak és az ezen állások betöltésével esetleg üresedésbe jövő egyéb állásoknak választás utján való betöltése.

HIREK.

Fialka Károly főispán. Városunk lakósága igaz és őszinte örömmel értesült arról, hogy Ő császári és apostoli királyi Felségének legfelsőbb elhatározásával Krassó-Szörény vármegye főispánjává Fialka Károly alispán úr nevezetett ki.

Az új főispán mindegy 15 évvel ezelőtt főszolgabírói minőségben jött orsovára s előzőekenysége valamint igazgárszeretete által járásunk lakóságának osztatlan szeretetét kiérdemelte. A midőn alispánná megválasztották, mi mély sajnálattal láttuk őt távozni körünkől, de már akkor megjövendöltük hogy nemsokára hivatta lesz arra, hogy vármegyénk élére álljon. És a midőn az ma be is következett, Orsova lakósága nemzetiség és felekezeti különbség nélkül szívéből küldi Ő Méltóságának legőszintebb szerencsekívánatait és kérjük a Mindenhatót, adjon erőt és kitarást új főispánunknak, hogy új munkakörében mentől eredményesebben, mentől hatékonyabban munkálkodjék a magyar haza és vármegyénk érdekében.

